

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetések: a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 3 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyv- és papírkészítő, hová az előfizetési- és hirdető díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

Márczius tizenötödike.

Örökemlékü, szép és dicső napja hazánknak, köszöntlek hálával és mély kegyelettel.

Ünnepe van a magyarnak, nemzeti nagy ünnepe.

Márczius 15-ikét mindig meg fogja ünnepelni a magyar nemzet, mert e nap a szabadságnak és a szabad sajtónak napja.

A bilincsekből és szolgálai járomtól felszabadított nemzet újra születésének nagy napja vagy és méltán ünnepelt már a múltban és fog ünnepelni a jövőben is a magyar nemzet.

Nem egyes pártnak, hanem az egész hazának nagy ünnepe; minden igaz magyar szíve hevesen dobog e napon; maga elé varázsolja a felejtetetlen 1848 márczius 15-ét!

Nagy dolgok történtek akkor!

A miért olyan sokan és oly sokáig küzdöttek: a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméi, megvalósultak e napon.

Történelmünknek kevés ilyen napja van, mint 1848. márczius 15. E napnak nagy alkotásai:

A magyar parlamentárizmus.
Független és felelős magyar miniszterium.

A nemzeti kiváltságok eltörlése.
A rendiség megszüntetése.
A jobbság felszabadítása.
A köztelherviselés.
A Sajtószabadság.
A jogegyenlőség.

Ezeknek az eszméknek megvalósítását ünnepli a magyar nemzet márczius 15-én. E naptól kezdődik a nép szabadsága. E napon hangzott el a nagy ítélet: legyen béke, szabadság és egyetértés!

Negyvenhét esztendő tünt el azóta az örök mindenségbe, olyan negyvenhét év, a minőből más népeknek több századra való történelme is kikerül.

Hasonló negyvenhét évet hiába keresünk a történelemben; olyan eredményeket, mint a minőket a magyar nemzet vivott ki magának, egy nemzet sem képes felmutatni.

Mikor a nagy napok után jöttek az elnyomatás, jogtalan üldözés és tömérdek szenvedés keserű napjai, a magyar csöndes visszavonulásban, gyötrelmek, kínok és nélkülözések között türt, várt és remélt...

Reményében nem csalatkozott. Az elhullott hősök és vértanúk kiöntött vére által megázott földből kezdett kibujni a szabadság ékes virága. Azután nőtt, nőtt...

A nemzeti zászló újra fenlobog és büszkén hirdeti, hogy a magyar nemzet szabad, gyarapodik anyagilag és szellemileg.

Szabad a magyar nemzet és a szabadság lelkesítő tudata által vezérelve halad a művelődés és tökéletesedés útján mindig előre!

Hanem a szabadság és testvériség e magasztos ünnepén a bánat könnyei ülnek szemünkben.

Az 1848 iki események legnagyobb alakja, ugyszólván megteremtője, Magyarország legnagyobb embere, a hontalanság epesztő kinjait majdnem hosszú félszázadon átszenvedő apánk K o s s u t h L a j o s, nincs többé. A száműzetés keserű szenvedései után már egy éve, hogy elszenderült. Meghidegült porai itthon pihennek az anyaföldben, áldott emléke pedig be van vésve sziveinkbe örökkön-örökké.

Leborulunk emléke előtt és hála adunk istenünknek, hogy nekünk adta a legnagyobb magyart, aki megteremtette a haza szabadságát, ki-

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA

Márczius 15.

Mottó: „Hazádnak rendületlenül légy híve oh magyar!”

Minden év, sőt minden évszak hoz napokat, melyeket az emberi szív, az isteni vallás ünnepeknek tart. Lteeszi ilyenkor az ember köznapi ruháját; gondjai éltűnek redős homlokáról; szívébe, melyet csak ritkán keres fel az öröm édes érzete, az istenre való gondolás reményt, megnyugvást lehel; feledí — habár rövid időre is — a bánatot és gondokat. Ilyen ünnepeket szentel a keresztény egyház azon nagy és dicső tettek emlékeztérére, melyeket a Megváltó az emberiség szabadsága érdekében végzett.

A béke és szeretet z ünnepeim kívül azonban mondhatni minden nemzetnek vannak saját nemzeti ünnepei is, melyek leginkább véres napok emlékére, nagyfontosságú nemzeti események dicsőítésére vannak szentelve, melyekhez a nemzetnek egy-egy nevezetesebb eseménye fűződik.

Sokan vannak, kik azt mondják, hogy nekünk magyaroknak nincs ilyen dicső nemzeti ünnepeink.

Hát igaz, ha csak azt vesszük ünnepnek, mely a naptárban piros betűkkel van nyomva, melynek ilyen minőségét az egyház törvényhozása szabta meg: — úgy nincs. De

ha ünnep azon nap, melyen a nemzet oly rég ohajtott eszméket vivott ki, valósított meg; ha ünnep azon nap, melynek emlékére minden igaz magyar honfi lelke a hazafias érzet tiszta lángjától lobog fel: — úgy van egy igen szent, igen szép nemzeti ünnepeink és ez márczius tizenötödike! A jogszebb ünnep, melyet valaha nemzet megült; melyen porba hullottak az ódonkor silány maradványai: a kiváltságok és előjogok roskadozó falai és félragyogott hazánk egén a szabadság, egyenlőség és testvériség tündöklő napja.

1848. márczius 15. azon nap, melyen helyzetünk megváltozott, azon örökemlékü nap, melyen a szabad sajtóval a nemzet szabadsága oly dicsőségesen lön megállapítva; az egyenlőség és testvériség megvalósítva oly páratlan sikerrel, miként másutt sehol és soha, mert évszázados küzdelem után minden vér nélkül küzdetett ki hazánk alkotmányos szabadsága és tétetett egyenjogúvá a hazának minden polgára.

Ha van valami, mi a magyar szabadság nagy napját, a mi márczius 15-énket fölébe helyezi más nemzetek minden ilyen nemzeti ünnepeinek, éppen ez az, hogy e napon minden vér, minden háború nélkül jutott diadalra a nemzet által oly rég, oly sovárogyva ohajtott eszme, a testvériség, egyenlőség és szabadság eszméje.

Egy hűbéri rendszer államának népe döntötte meg e napon a politikai kiváltság czredéves bástyáját és emberré, szabadda,

honnpolgárrá avatott fel minden embert e hon határain belül. Nem volt többé nemes és jobbság, hanem e szent haza földének szabad tulajdonosa és törvényeink oltalmának egyenlő részese lett mindenki.

Ezt jelenti márczius 15-ike!
Ez történt ezelőtt 47 évvel!

S a magyar nemzet évről évre ünnepet ül e napon, lelkesülten emlékezve vissza ezen dicső eseményekre. Fenn marad ezen nap emléke és tisztelete hangzani fog a Kárpátoktól le az Adriáig mindaddig, míg magyar lakik e honban és a hazának romlatlan gyermekei lesznek.

A magyar nemzetnek szentebb ünnepe ez az egyház minden ünnepénél...

... Nem akarom, hiszen felesleges is volna elmondanom, mi minden történt e napon, úgy is tudja, tudnia kell azt minden magyarnak. Nem akarom elmondani azt sem, mi történt ezen napot megelőzőleg s mi utána.

Dicső napok voltak azok, diadalmas, óriás alakokkal, kik napként tündökölve ragyognak elő a mult távolából s lelkesítő példát mutatnak a késő kor fiainak.

Győzelem, hír dicsőség nyomon követették őket. A kebel emelkedik, a lélek fellángol e hősök emlékére. Vágytelt kebel-lel sóvárg az emlékezet karjaiban ábrándozó ember az elmúlt dicső napok után s a diadalmas ősök emlékéen fel lelkesülve, hozzájuk hasonlónak lenni kívánczik. A felhevült lélek

vivta a népek egyenlőségét. 1848. márczius 15-ének alkotásai mind az ő nevéhez fűződnek, legyen érte áldott mindörökké!

A községi közgyűlésből. Éder János interpellációja után, hozzá kezdtek a tárgysorozat lemorzsolásához.

Előjáróság jelentése a községi pénz táruk pénzfelhasználásának elhelyezéséről.

Az előjáróság j. vaslatához, melynek értelmében a pénz feleslegek egyenlő arányban helyeztessenek el a helybeli két takarékpénztárba: Eszes Mátyas felszólalása után a községi képviselőtestület egyhangúlag hozzá járult.

A volt osztrák-magyar államvasutak igazgatóságának azon felszólítására, hogy az évi járulékot haladéktalanul fizesse meg a község, azt határozta képviselőtestület, hogy utánna fog járni vajjon meg kell-e fizetni; mert mint tudva van a vasutat a magyar állam átvette.

Heringer Sándor házának megvételét óvodai célokra a képviselőtestület jóvá hagyta.

Legfontosabb tárgy volt azonban: Söhlya Gyula főjegyző ur azon indítványa, hogy a községi elemi és polgári iskolákat kinaljuk meg az államnak átvételre.

Szoboda Ferencz indokolt és több ízben helyesséssel kísért beszédében előadja, hogy ő nagyon rajta lenne az elemi iskolák államosításának, mert az esetben az adófizető közönség nagy teherrel szabadulna meg. De nézete szerint ezzel veszélyeztetjük a polgári iskola államosítását, amennyiben az iránt már kérelemmel is fordultunk a magyar ministeriumhoz. Ha az elemi iskolák államosítását is kérjük, majd a kormánytól visszatetszést fog szülni kívánásunk és a polgári iskola államosításától is elesünk.

Az igazat megvalva, Szoboda Ferencz ur okos higgadt és tárgyilagos beszédje, még az ellenkező nézetben levőknel is jó hatást keltett.

Hegy Antal plebános, szintén ellene beszélt az elemi iskola államosításának. Felhozta, hogy ő aki ez ügyben az irányadó körökkel érintkezésbe lépett, nem csak az elemi iskola államosítását nem akarják, hanem a polgári iskola államosítását is levetkék napirendről. Erről hozza még azt is fel, hogy ez ügyben a kir. tanfelügyelő sem biztatta.

Hát mi, azt hisszük, hogy éppen az a baj, hogy szent atyánk tette magát érintkezésbe az irányadó körökkel; éppen azért irányították Hatvan városa felé az állami polgári iskolát.

Éder János Hegyivel szemben kijelenti, hogy ő egészen másként van meggyőződve; mert őt meg éppen Tergina Gyula dr. kir. tanfelügyelő ur biztatta, hogy kérjük az államosítást. Különbösen elősmeri, hogy Szoboda Ferencz ur argodalmait nem alap nélküliek, de nézete szerint túlzottak; amennyiben azt nem veheti rossz néven, ha a polgári iskolával az elemi iskolák államosítását is kérjük. Meg kell próbálni úgy mond. mert ha sikerülne, nagy és súlyos teherrel szabadítaná meg az állam Csongrád adófizető közönségét.

Szarka Mihály dr. szintén hatalmas érvekkel támogatja az államosítást; úgy szintén Zubek Rókus is valamint Holczer Adolf II. jegyző.

Csemegi Antal bíró, szavazás alá bocsátja a kérdést, a közgyűlés 2 szavazat ellenében az államosítás mellett nyilatkozott. Ellene csupán Hegyi Antal és árnyéka: Ornyik Mihály tanácsbeli szavaztak.

Érdekes vita fejődött ki a „Markscheid Flórián”-féle törleési engedély tárgyában. Az ügy sokkal hosszabb, minthogy azt itt tárgyalni lehetne. Csak azt akarjuk kimutatni, hogy Szarka Mihály dr. községi képviselő, dacára Szoboda Ferencz ur érvelésének, annyira alaposan tanulmányozta az ügyet, hogy Szoboda ur érvelései határozottan nevétségessé váltak. Mert Szarka, Szoboda állításával szemben, hiteles okmányokat olvasott fel, melyekből kimutatta, hogy Szoboda ur állításai minden alapot nélkülöznek. Így azután természetesen, hogy a közgyűlés Szarkának adott igazat.

Szöke illés tanácsbeli, szolgálatának elismerésül 60 frt tisztelet díjat kért.

Szarka Mihály dr. tekintettel a község súlyos anyagi körülményeire, ellenzi a jutalmazást. Másrészt azért is ellenzi: mert ilyen czimen az összes hivatalnokok fizetés javítását fognak kérni.

Éder János erősen kikel azon felfogás ellen, hogy egyes hivatalnokok azért: mert kötelességüket teljesítik jutalmazásra tartanak igényt. A hivatalnokokat azért fizeti a község, hogy hivatalos kötelességüknek eleget tegyenek. Szöke Illés tanácsbeli szintén hivatalos kötelességét teljesítette akkor, midőn a közmunka beszolgáltatása körül eljár. Ilyen czimen minden

hivatalnok jutalomra tarthatna igényt. Ennél fogva a jutalmat nem szavazza meg.

Hegy Antal: ismét a személyeskedés terére viszi a dolgot: azt mondja, hogy hiszen annak idejében az Éder fizetését is felemelték. Éder János közbe szól: Nem emelték!

Hegy Antal: Ön szerint nem emelték! Ajálja Szöke Illés megjutalmazását.

A képviselők többsége, megszavazza Szöke Illés részére a jutalmat.

Az egészben az a különös, hogy Kajtár Sándor tanácsbeli jutalmazási kérelmével elutasította a közgyűlés, holott Kajtár oly dolgokat teljesített, mit a szervezeti szabályok értelmében nem tartozott volna teljesíteni. Szökét meg azért jutalmazták meg, mit a szervezeti szabályok szerint hivatalos hivatalával járó kötelessége volt teljesíteni.

A vitás közgyűlés 3 napig tartott. Folytatás.

A legújabb koholmány!

Hogy érdemes lelki atyánk mindent elkövet, a mi csak módjában áll arra nézve, hogy Réti Ferencz főszolgabíró ellen lapjának lehetőleg minden második számában kigyót, békát kiálthasson, azt már a vak is látja Csongrádon.

Nagyon természetes tehát, hogy ez a személyeskedő folytonos gáncsolás, rágalmazás magvai a hazudás paradicsom kertjében nőnek fel és ott gondos felszentelt kezekkel ápolatnak.

A hazugság virágjának egy ily szép példánya díszlik ismét a „Csongrádi Közlönyben,” hogy az igen tisztelt főplebános ur, mint műkerész e téren szerzett bokros érdemeit egy újabb bokroszoruval gyarapítsa. Nemcsak azért, hogy nemes lelkének egy újabb tápot adjon, de azért is, hogy pártvezérei tehetetlenségét és erőfogyatkozását, a csongrádi birtokosság előtt egy oly egyén rágalmazgatásaival takargassa be, kitől úgy látszik mindennemű retentetlensége dacára is, tartományos és a kiellen e végből nem szünik meg soha a rágalmazgatás nemes fegyverével lövöldözni.

Most az jutott eszébe a plebános úrnak Pintér Gyula ur kolégájával, hogy reá fogják főszolgabíránkra, miszerint ő az oka annak, hogy a „Körös Tisza Ármentesítő és belviz szabályozó társulat” által kisajátított földeknek kártalanítási árát az érdek-

oly örömet idézik a dicső emlékek között, oly vágyakodva pihen az emlékezet kebelén.

... De sötét felhők tolnak az égbe. Fájó emlék morjú fel a képzeletben. Kinos emlékekről vonja le az emlékezet a mult idők fátolyát.

Sötéten, mint az éjszaka, vonul át emlékünkből a kinos érzélem. Riadva rebben meg a lélek s ott a szív mélyében megrezdül egy ideg oly fájón, oly kinosan... A dicső emléktű hősök után jönnek az elbukott hősök. Rettenetes emlékezet!... Csatazaj hallatszík, két iszonyú hadsereg dühödt harc-vágygyal csap össze. Soká, soká küzdevek, hullá, vér mindenütt. Az élők a holtak testein rohannak keresztül. Öldökölve, pusztítva döng az agyú halálos toroka, villog a csatabárd, szikrázik az acél, süvít a golyó...

A nap elborul, a kép ködbe vész. Mikor újra előtűnik, a harcizaj már rég elhangzott. Végtelen nagy temető az egész táj. Össze vissza típart emberi hullák fődik a gyásztért, üvöltő vadaknak, éhes keselyűknek, károgozó hollóknak szolgálva ételül. A lélek elborul, a kebel elszorul. A szív vérzik a rémitő látványra.

Ilyenek voltak az idők, melyek 1848. márczius 15-ikét megelőzték, majd követték. Először jöttek a vérvélküli fényes diadalmak, a dicső emléktű halhatatlan ősök. Nyomukban keltek a 48-iki nagy eszmék, ezeknek kivívása. Végül az elborult tájak, az elbukott hősök.

Mint mondom, nem szándékom leírni mindama körülményeket, melyek a magyar szabadság nagy napját, a mi márczius 15-ket örökké nevezetessé, nagyá tették; tollam úgyis csak hitvány eszköz lenne ezek hű ecseteléséhez. Elmoudtam azon legnevezetesebb vívmányait a nemzetnek, melyek kivívása e nap emlékéhez fűződik, melyek kivívása e nap emléktűt dicsőíti.

Ünnepet ül e napon az egész magyar haza, a legszentebb, a legdicsőbb ünnepet, mely minden magyar szívet - haugosabban dobogtatja, minden honfi lelkét a hazafias érzet tiszta, szent lángjával tölti el.

Nincs oly ház széles magyar hazánkban, melynek lakói ne éreznék, ne tudnák, hogy ez a legszebb, legszentebb ünnepünk, szentebb a vallás mindazon kegyeletes ünnepeinél, melyeket a Jézus Krisztus dicső tetteinek emlékeztetere alkotott a keresztény világ; mert ezen nagy naphoz fűződik a nemzet dicsősége. Nincs oly magyar, kinek szíve, az élet küzdelmeiben elfáradva, a gondok terhe alatt roskadozva, a szeretetlenség által elfásulva, — ne vidulna, ne melegegdnék fel e napon s ne fogadná be legalább egy kis parányát azon mérhetlen örömnök, melynek emlékére e dicső ünnep alkottatott.

De talán felesleges dolgot művelek, ha e nap jelentőségéről tovább beszélek; tudja tudna kell azt minden magyarnak, hiszen e napon önön magát váltotta meg a nemzet.

Emlékezzünk meg inkább arról a térfüről, kinek keze tulajdonképen mindezt in-

tézte, kinek nevét minden magyar ember kalap emelve említi s említni fogja mindaddig, míg ősi igaz magyar vér foly a nemzet fainak ereiben; szenteljünk egy percet emlékének s emlékezzünk meg róla; emlékezzünk meg úgy a mint illik nekünk jó magyar utódoknak megemlékeznünk szabadságunk ezen kitűnő bajnokáról.

Kossuth Lajos nincs már közöttünk de azért itt van velünk, itt van szíveinkben s itt vannak tetteinek emlékei, nevének áldásai: itt van szabadságunk, függetlenségünk, és önállóságunk.

Úgy jelent ő meg közöttünk, mint apostol, a már-már kétségbeesett nemzetet fölverve százados télettségéből és közönyösségből, hirdetve bátran, rendíthetetlenül a magyar szabadság, jogegyenlőség szent tanát s szavának, igazságának varázs hatalmával elbűvölte az egész nemzetet és megteremtette azt a közszellemet, mely vér nélkül szokta megkörtöznözni az esszmék diadalát.

Magyar ember, midőn 1848. márczius 15-ikének évfordulóján ünnepet ülsz és Istenhez a magyar szabadság dicső emléke nevében hálafohászt emelsz, — gondolj ő reá, gondolj Kossuth Lajosra és áld nevét, emlékeztet ő örökké, örökké!...

Tasnády Imre.

lett birtokosok ez ideig még nem kapták meg.

Hogy ezen állítás merő hazugság és czélzatos reáfogás, azt Réti Ferencz főszolgabírónak még ellenségei is el fogják ismerni, ha az alábbiak felett, csak pár perczre is elgondolkoznak.

A társulat választmánya ugyan is kiküldött egy kisajátítási bizottságot Réti Ferencz választmányi tag elnöke alatt, a kisajátítási egyezkedéseknek megkísértésére. Azonban a társulat igazgatósága, a kisajátítási teravrast és kisajátítási összeírást daczára a bizottsági elnök szorgalmazásának még a mai napig sem adta által a kisajátítási bizottságnak.

Tehetett e ennél fogva habár csak egy lépést is a kiküldött kisajátítási bizottság feladatának megoldására nézve, midőn sem azt nem tudta, hogy kik az érdekltek, kisajátítást szenvedett felek, valamint azt sem, hogy terményniségileg mennyi területet képviselnek a kisajátítandó részek?

Józan észszel ki vádolhatja tehát Réti Ferencz főszolgabíróát ésedelmességgel azért, hogy a „Tisza-Körös zugi ármentesítő társulat által kisajátítandó földek kártalanítási árának megállapítása ez ideig nem történt meg? Hát valjon lehet e elképzelni oly kisajátítási bizottságot, amely a kisajátítást szenvedett felekkel egyezkedéseket tud létesíteni, kisajátítási teravrast és összeírást nélkül?

Ezt talán csak Hegyi Antal plebános ur képes állítani, akit a vak szenvedély, pártérdek és az ellenpárt gyűlölete vezet mindenben a midőn az ellen pártrol és különösen midő Réti Ferencz főszolgabíróról van szó.

Ugy látszik, hétről-hétre töri fejét a mélyen tisztelt fő plebános ur Réti Ferencz főszolgabíróra koholni, hogy mit tud reá fogni. Mert ha kinem talál valamit, akkor lapja nem felelt meg hivatásának...

Mert az igen tisztelt főplebános ur ezélja nem a közérdeket szolgálja hanem ezélja ámitani, félrevezetni a közönséget és az ellenpárt vezéreit folyton rágalmozni.

A tiz parancsolatnak az igazmondásra vonatkozó része előtte nem számít, azt tartásák meg a pakuliczok...

Sokkal jobb volna pedig ha már egyszer magába szállana az igen tisztelt főplebános ur, még pedig mielőtt, míg a szentszék sujtó itéletét fejére nem dörgi.

És felhagyván az igaztalan, folyton pártérdektől vezetett, egy plebános hivatásával éppenséggel össze nem egyeztethető pártvezérekedéssel, hírlapi firkálgatással, végre élne már egyszer annak a mire felszen teteltetett — hívei között előljárni a béke hirdetésében és ápolásában. De valjon, ki fogja ezt megérni?...

UJDONSÁGOK.

Márczius 15. Mindenféle az egész hazában, méltó kegyelettel ünnepezték meg a magyarok nagy nemzeti ünnepét, 1848. márczius 15-ének emlékét. Városunban csőtörtőkön este a polgári kör helyiségeiben, pártkülönbség nélkül, nagy számban jelentek meg, Vacsora alatt Hock János és még mások mondtak ünnepi beszédet. Pénteken d. e. 10 órakor a plébánia templomot zsu folásig megtöltő közönség rötta le a hazafias kegyelet adóját a nagy nap emlékére. Majd mise után, a templom előtt felállított emelvényről mondott Hock János valóban szép beszédet, melyet a jelen voltak áhítatos csendben hallgattak meg. Utánna Hegyi lépett a szónoki székre, de az ő beszédére már kevesen voltak kíváncsiak. — Ma estére a Pannonia szállodában, a szabadelvű párt fogja márczius 15-ét megünnepegni.

Kossuth Lajos emlékezete. Márczius 20-án lesz egy éve, hogy a nemzet atyja örök álomra zárta le szeméit. Magyarorszag földjén mindenütt gyászolnak e napon Csongrádváros képviselő testülete is szerdán d. e. 10 órakor ülést tart, melynek egyetlen egy tárgya: Kossuth emlékezete.

Szociálista röpiratok a Hegyi körben. Turesányi Lajos rendőrbiztos a napokban arról értesült, hogy a helybeli 48-as és függetlenségi párt helyiségében izgató röpiratok járnak kézzel kézre. Rögtön megindította a kutatást és csakugyan sikerült el koboznia az izgató röpiratokat, miket a „Hegyfőle“ 48-as körben osztogattak.

Sorozás. Az elmúlt héten, 11. 12. 13 és 14-én volt a sorozás. Előállított az első korosztályból 314, a második korosztályból 177 és a harmadik korosztályból 184 hadköteles. Fegyverképes az első korosztályból 111, a másodikból 75 és a harmadikból 3, fentartva alkalmas 97. E szerint az alkalmasnak talált fiuk száma 286. Kevésbbé alkalmas 3, törlendő volt 6, honvéd ujoncz 3, visszahelyeztetett 245, felülvizsgálatra bocsájtatott 13, kórházban van 1, fogságban 1. Néhány hadköteles máshol jelent meg a sorozáson. Az itteni sorozás eredménye tehát nemcsak kielégítő, hanem fényesnek mondható.

A kaszinó ez évi rendes közgyűlését a m. vasárnap d. u. tartotta meg. Elhatározta a közgyűlés a tagsági díjnak 10 frtra való felemelését. Végül a tisztikart választotta meg. Elnök Réti Ernő, alelnök Szabó Imre, jegyző Blázsik Mihály, könyvtárnok Komjáthy Mór, pénztárnok Herke Ferencz, rendező Baghy Zsiga; választmányi tagok: Dr. Bojnócz Antal, Bojnócz Jakab, Draskovics Dezső, Draskovics László, Éder János, Holczér Adolf, Lampel Fülöp, Lipovszky Andor, Réti Ferencz, Sohlya Gyula, Srdovány János, Sövényházy Antal, Szabó Sándor, Ujhelyi Nándor.

Találtatott egy horgolt kék, vörös meánderszalaggal díszített, két ezüst gyűrűvel ellátott pénzszény. Jogos tulajdonosa átvetheti lapunk szerkesztőségénél.

Térszűke miatt a keresztény gőzmalom, közgyűlési tudósítás kimaradt. Jövő számunkban hozzuk.

Levél a szerkesztőhöz.*)

Tekintetes Szerkesztő ur!

A „Csongrádi Közlöny“ f. hó 3-iki számában, az ipartestületi „Betegsegélyző Pénztár“unk ellen intézett támadásokra vonatkozólag egyáltalában nem is akartunk válaszolni, de miután tek. szerkesztő ur, ki mint iparhatósági biztos — ismerve a helybeli segélypénztár beléletét — hivatalos kötelességéből kifolyólag, becses lapja f. hó 10-iki számában — annak védelmére kelt, — a „Csongrádi Közlöny“ által igazgatóságunk ellen intézett ama támadásokat illetőleg, hogy a befolyt jövedelmek egy harmadrésze tiszteletdíjakra „haracosztatik el,“ — a tek. szerkesztő ur által felhozottakhoz — az úgy világosabbá tétele czéljából — még csak annyit vagyunk bátrak megjegyezni, miszerint az elharacoslt tiszteletdíjakban, mely mint a segélypénztár évi zármérlegében is világosan olvasható „és fizetések“ is befffoglaltatnak.

Tehát a fenforgó 240 frt 08 kr. nem csupán a pénztárnok és jegyző tiszteletdíjára fordított, hanem abban ezek tiszteletdíjain kívül befffoglaltatik első sorban is még a mult 1893 évről teherént fennmaradt s csak az 1894. évben kifizetett 20 frt tiszteletdíj, 60 frt ellenőri tisztelet- és 40 frt. szolgáló fizetési díj, mit sem a tisztviselők önmaguk, de még az igazgatóság sem, hanem maga a közgyűlés állapította meg s annak keretén kívül a legkisebb terjeszkedés sem történt.

Arra vonatkozólag pedig, hogy a bevételeknek majdnem egyharmadrésze volna elharacosolva tiszteletdíjakra, kérjük figyelem bevenni, miszerint a 794 frt 10 kr. bevételhez még a vagyon mérlegünkben feltüntetett 325 frt 24 kr. hátralék is hozzá számítandó, tehát fent részletezett tiszteletdíjak s fizetésekre a bevételeknek nem majd egy harmada hanem csak úgy szólván egy ötöd-része fordított. Ez a tényállás. Különben a segély pénztár takarékoságát azt hisszük, mi sem igazolhatja fényesebben, mint az, hogy rövid másfélévi fenállása alatt 620 frt 79 kr. tiszta vagyonnal rendelkezik.

A fenti rágalmozatokra vonatkozólag pedig, nem késtünk felettes hatóságunknál a vizsgálat megejtését kérelmezni.

Szóke Ferencz

betegsegély-pénztári igazgató.

*) Az e rovatban közlöttekért, nem vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadólaptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

2670 sz.
alisp. 895

Csongrádvármegye alispánjától

Pályázati hirdetmény.

Csongrád vármegye törvényhatósági bizottságának 1893. évi 563. szám alatt hozott's a nagym. m. kir. belügyminister úr által 1895. évi 4656. sz. a kiadott rendelettel jóváhagyatott határozatával Csongrád vármegye törvényhatóságánál újonnan rendszerezített következő tiszti állásokra.

1. Egy évi 750 frt. fizetéssel és 150 frt lakbérilletményvel javadalmazott aljegyzői.

2. Egy évi 500 frt. fizetéssel és 200 frt. úti átalánnyal javadalmazott járási orvosi;

3. Ket — egyenként évi 400 frt. fizetéssel és 50 frt lakbérilletményvel javadalmazott közigazgatási gyakornoki;

4. Egy évi 880 frt. fizetéssel és 200 frt lakbérilletményvel javadalmazott árvaszéki nyilvántartói;

5. Egy évi 800 frt. fizetéssel és 200 frt lakbérilletményvel javadalmazott pénztári könyvelői;

6. Egy évi 650 frt. fizetéssel és 150 frt. lakbérilletményvel javadalmazott számtizsi; végül.

7. Egy évi 550 frt. fizetéssel és 100 frt lakbérilletményvel javadalmazott árvaszéki irattár kezelői állásra a vármegyei törvényhatósági bizottság 1895. évi 11. számú határozata alapján ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen tiszti állások valamelyikét elnyerni kívánják, hogy az általuk elnyerni kívánt tiszti állásuk megfelelőleg az 1833. évi I. t. cz. 3, 9, 17, 18 és illetőleg 19. §§ aiban előírt képesítettséget, továbbá erkölcsi magaviseletüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal kellően felszerelt s Dr. Vadnay Andor főispán úr Ó Méltóságához címzendő pályázati kérvényeiket 1895. évi márczius hó 30-ik napjának d. u. 5 órájáig hozzám nyujtsák be.

Megjegyzem, miszerint a kinevezendő pénztári könyvelő köteles lesz. egy évi fizetése erejéig a tiszti biztosítékot letenni.

Szentesen, 1895. évi márczius hó 12-én.

Dr. Csató Zsigmond

alispán.

97. szám.
tkv. 895.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstárnak mint végrehajthatónak Buzder Lantos Julianna Márkus Jánosné végrehajtatást szenvedő elleni 266 frt 41 kr. tőkekövetelés és minden járulékai iránti végrehajtatási ügyében (a csongrádi kir. járásbiróság) területén levő Csongrád város belterületén fekvő a csongrádi 10410. számú tkyben bevezetve levő és Buzder Lantos Julianna Márkus Jánosné nevéll álló (3039—3176)/125. hrszámú házra és beltelekre az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895.

évi márczius hó 29-ik napján d. e. 9 óraker a csongrádi kir. bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt csongorádon a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1895. évi február hó 5-ik napján.

Szarka
kir. járásbíró.

2343. sz.
tkv. 894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a Csongrád városi t. karéknatár végrehajtónak Sági Julianna Po-czik Mihályné és Domokos Péter végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. tőke követelés és minden járuléka iránti végrehajtási ügyében (a csongrádi kir. járásbíró) területén lévő Csongrád község területén fekvő a csongrádi 4190. számú tkjvben foglalt felerészben Kádár Sándor és neje O-lajos Erzsébet, másik felerészben öregebb Polyak Mihály, kiskorú Polyak Matyas, Polyak Mihály, Polyak Farkas, Polyak Julianna Polyak Rozál, nagykorú Polyak Farkas és kiskorú Polyak Katalin valamint Sági Julianna levén álló (1125. 1126. a.) hrszámú o. é. 400 frtra becsült egész házra és beltelekre nézve, — nemkülönben a csongrádi 704. számú tkjvben foglalt s Domokos Péter nevén lévő (1165. 1166.) hrszámú s 160 frtra becsült házra és beltelekre a fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi május hó 14-ik napján délelőtti 9 óraker a csongrádi kir. járásbírósnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10. százalékát vagyis 40 forint és 16 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, a kir. bíróság mint tkv. hatóság 1894. évi december hó 27-én.

Szarka
kir. jbró

127
1895. vb. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a csongrádi kir. járásbírósnak 802. 803/895 számú végzése által Kohn Mór és Szendrői László végrehajtató javára lakik: Csongrádon Grünvald József végrehajtást szenvedett ellen, lakik: Csongrádon, I. 500 frt II. 256 frt, 36 kr. tőke, ennek 1895. évi február hó 4-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 87 frt, perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag letoglalt és 1006 frt. 67 krezarra becsült bolti árú és szoba-bútorból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek 942/895 sz. a kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperes lakásán leendő eszközésére 1895. évi márczius hó 29-ik napjának dél. után 2 órája határidőül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-a értelmében, kik az árvereteni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelésé megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseket az árverés megkezdéséig alulírottul egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. Vége kötelesek bérbe- vagy hasznubérbe adók az 1881. évi LX. t. cz. 112. §-a értelmében

azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulírottul bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1895. évi márczius hó 11-én

Bogyó János
kir. járásbíró

2208. sz.
tkk. 894.

Árverési hirdetményi kivonat.

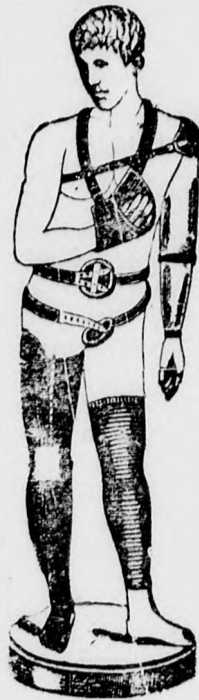
A csongrádi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Hubacssek Pál végrehajtónak Szeri Antal végrehajtást szenvedő elleni 35 frt. 50 kr. tőke követelés és minden járuléka iránti végrehajtási ügyében (a csongrádi kir. járásbíró) területén lévő Tömörkény község határában fekvő a tömörkényi 531. számú tkjvben foglalt 342. hrszámú 10 1400/1600 hold bánomhegyi dűlőbeli szántónak 1/4-ed részéből Szeri Antalt illető 400 frtra becsült 1/10-ed részre nézve, — a tömörkényi 514. számú tkjvben foglalt 358. hrszám, alatti 11 400/1600-ad hold téri bánomhegyi dűlőbeli szántóföldnek 1/4-ed részéből Szeri Antalt illető 215 frtra becsült 1/10-ed részére nézve, — és a 343. hrszámú bánomhegyi dűlőbeli 10 1490/1600 hold téri szántóföldnek 1/4-ed részéből Szeri Antalt illető 120 frtra becsült 1/10-ed részére nézve az árverést a fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi márczius hó 20-ik napján dél. előtti 9 óraker Tömörkény község hájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10. 0/0-át vagyis 40 frt 21 frt. 50 kr. és 12 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, a kir. járásbírósnak mint tkvi hatóságnál 1894. évi december hó 27-én.

Szarka
kir. járásbíró.

SPECIALISTA SÉRVKÖTŐKBN

Keleti J. cs. és kir. oszt. rák-magyar és belga kir. szabadalmazott sérvkötője a leghiresebb orvosi autoritások által a legjobbnak van elismerve, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és rendkívüli célszerű.

Ujdonság!!

Keleti J. féle gummi sérvkötő szabadalmazott 1894. márczius hóban.

Kitüntetett Brüsszelben, 1893. aranyéremmel és díszokmánnyal. A pelotrák teljesen a sérvhez idomíthatók, szarvasbőr védővel és biztonsági övvel.

Árak: egyoldalú 6 frt
kétoldalú 12 frt.

Suspensorium, haskötő (elasztikus) gummi görésér harisnya, hattartó orthopediai műeges fűző, müleges lábak és kezek.

GUMMI!! Egyedüli képviselése. Oszt.-Magyarországon a párisi „F. Berguerand tüls” leghiresebb gyárosnak.

Jótállás mellett valódi párisi gummi és halyhólag 2-6 frt. Bouts americanai 3-5 frt. Eredeti Pessarium oculisium Mensinga tanár szerint 1.80-5 frt. Mintagyűjtemény uraknak 3-8 frt.

Megrendeléseket discreten és gyorsan eszközöl.

KELETI J., orvos sebési műszerész és cs. kir. osztrak-magyar szabadalmazott sérvkötők gyárosa. Budapest, IV., Koronaherczeg-utca 17. sz. Szerviták palotája. Arjgyazók ingyen és bérmentve.

HIRDETMÉNY.

Kovács testvérek h.-m. vásárhelyi téglagyárosok tudatják a t. építész és építető közönséggel, hogy az itt is jól ösmert

téglagyári anyagaikat

Csongrádra szállítva igen jutányos árba bár mily menységben szállítani ajánlkoznak, levelezésre sürgösen válaszolnak, átadást akár Csongrádon a tiszta parton akár a vásárhelyi tiszta parton eszközlik.

Á R A K:

I. rendű téglá 1000 Csongrádon tiszaparton kirakva	19 frt 50 kr.
II. rendű " " " "	17 " 75 "
Sajtolt széptéglá " " " "	25 " 50 "
I. rendű cserép " " " "	14 " "
Erős vastéglá " " " "	21 " 50 "

Kovács testvérek
első mű-téglagyári tulajdonosok.